

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

לפני **כבוד השופט יובל ליבדרו**

בעניין: **המאשימה** מדינת ישראל – פמת"א (מיסוי וכלכלה)
ע"י ב"כ עו"ד דור רוטמן

נגד

הנאשמת: **סיגלית ביטון**
ע"י ב"כ עו"ד ציון אמיר

גזר דין

מבוא

1. הנאשמת הורשעה לאחר ניהול הליך הוכחות ב-9 עבירות של לקיחת שוחד, עבירות לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

במסגרת הכרעת הדין הנאשמת זוכתה מ-24 עבירות נוספות של לקיחת שוחד שיוחסו לה בכתב האישום המתוקן שהוגש כנגדה (להלן: "כתב האישום").

ממצאים עובדתיים

2. מסיכום הממצאים העובדתיים שנקבעו בהכרעת הדין (עמ' 147), עלה כי הנאשמת עבדה בבנק כמנהלת לקוחות עסקיים בשנים 2016-2017. מכח תפקידה ובמסגרת תפקידה, הנאשמת, שענתה להגדרה של עובדת ציבור לפי סעיף 290(ב) לחוק העונשין, ניהלה את חשבונותיהם של נותני השוחד – מאגידי אבו פריח (להלן: "אבו פריח"), מגיד אל זיאדנה (להלן: "אל זיאדנה") ואסד קואעיין (להלן: "קואעיין").

במסגרת זו הנאשמת פתחה את חשבונותיהם של נותני השוחד, ניהלה אותם באופן שוטף ובאופן כללי ניתן לומר כי דאגה לקידום ענייניהם של נותני השוחד בדרכים שונות.

ביחס לאישום הראשון נקבע שבתמורה לביצוע פעולות בנקאיות שביצעה הנאשמת עבור אבו פריח היא ביקשה ולקחה ממנו גופי תאורה בשווי של 3,652 ₪; מכשיר "סוני פלייסטיישן", שני שלטים ומשחק בשווי של 2,150 ₪; טלפון נייד שנגנב והושב לבתה בעבורו שילם אבו פריח 1,500 ₪; רכב פרטי לשימושה למשך 4 חודשים; ומוצרים שונים דוגמת תרופות, ירקות ושתיה (חלב עז שחורה).

עמוד 1 מתוך 15

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

ביחס לאישום השני נקבע שבתמורה לפתיחת חשבון בנק לאל זיאדנה הנאשמת ביקשה ולקחה סך של 10,000 ₪ מאבו פריח אותם הוא קיבל מאל זיאדנה עבור כך ;

וביחס לאישום השלישי נקבע שבתמורה לביצוע פעולות בנקאיות שביצעה הנאשמת עבור קואעין היא ביקשה ולקחה סך של 9,000 ₪ במזומן ; מקרר בשווי של 16,000 ₪ ; ואף ביקשה אך לא קיבלה כסף בסכום לא ידוע למימון טיפולי שיניים.

תסקיר שירות מבחן

3. בעניינה של הנאשמת התקבל תסקיר של שירות המבחן לעניין העונש. מהתסקיר עלה כי הנאשמת, כבת 55, גרושה ואם לארבעה ילדים, סיימה 12 שנות לימוד, שירתה שרות צבאי מלא ובעלת תואר ראשון בניהול. הנאשמת מסרה שגדלה בבית חם עם הורים תומכים והציגה תעודות ומסמכים להצטיינותה בתחומים שונים. הנאשמת הציגה תעודות רפואיות מהן עלה שהיא מתמודדת עם בעיות בריאותיות שונות, פיזיות ונפשיות. כן עלה שהיא הוכרה על-ידי המוסד לביטוח לאומי כסובלת מנכות בשיעור של 64%.

בהתייחסותה לעבירות הנאשמת שללה לחלוטין את מעורבותה. מהתסקיר עלה שהנאשמת הדגישה בפני שירות המבחן את חפותה, הציגה עמדה קורבנית ושהיא והטילה את האשמה על מנהל סניף הבנק שבו עבדה בטענה שהוא זה שלקח את השוחד בגין העבירות שיוחסו לה, והוסיפה שהוא התנכל לה בשל תלונה שהגישה כנגדו בעבר.

שירות המבחן עמד על גורמי הסיכוי לשיקום שנוגעים בעיקר לתפקודה ולמסלול חייה התקין והיותה נעדרת עבר פלילית.

לצד זאת, שירות המבחן התייחס לגורמי הסיכון הקיימים בעניינה של הנאשמת, ובין היתר הפנה לחומרת העבירות שעברה, לכך שהעבירות נעברו על פני זמן ממושך, לכך שהנאשמת לא קיבלה אחריות על מעשייה, לקושי שלה לבחון את דפוסייה הבעייתיים שעמדו בבסיס העבירות, להעדר מחשבה מעמיקה על חומרת מעשייה וההשלכות הנובעות מהם, ולהתרשמות השירות מקיומם של **דפוסיים מרמתיים באישיותה**.

על רקע כלל האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית – שיקומית בעניינה.

ראיות לעונש

4. ב"כ הנאשמת העיד לעונש את אחיה של הנאשמת מר מאיר אבן שימול, את הרב ירמיהו כליפא, את חברתה של הנאשמת הגב' קריכלי סיגל סאסי, את חברתה והקולגה שלה לשעבר מהבנק הגב' שני יקיר גוטסדינר ואת הרבנית הגב' רוחמה הנדל.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

אחיה של הנאשמת ביקש להעלות על נס את טיפולה המסור של הנאשמת באביהם, שהיה במצב סיעודי בשל קטיעת רגליים, במשך 14 שנים. זאת, כאשר באותה תקופה הנאשמת כבר הייתה אם לארבעה ילדים קטנים ועבדה במשרה מלאה. עוד הוסיף, כי במקביל לטיפול המסור באב המשפחה טיפלה הנאשמת גם באמה ואף פתחה את הלב ואת הכיס וארחה את האחים בשבתות ובחגים.

הרב כליפא העיד על תרומת הנאשמת לקהילה. בעניין זה מסר שבמשך למעלה מ-15 שנה הנאשמת התנדבה לפעילות התומכת במשפחות חד הוריות ובמשפחות עם צרכים מיוחדים, לרבות בגיוס תרומות.

חברתה של הנאשמת, הגב' קריכלי העידה שהנאשמת היא חברת נפש שלה מעל לעשור עת למדו יחד לימודים אקדמאים, כי הנאשמת מהווה עבורה דמות של אם שמלווה אותה ומדריכה אותה ועימה היא מתייעצת. כן מסרה שהנאשמת מאוד חכמה, נבונה, אצילית, בעלת ערכים שאין כמותם וכי היא מהווה עבורה דמות לחיקוי.

חברתה של הנאשמת, הגב' גוטסדינר מסרה כי הייתה קולגה של הנאשמת בבנק בין השנים 2006-2012 ומאז הן שמרו על קשרי חברות. בהמשך הוסיפה כי הנאשמת היא אשת חיל ישרה ונאמנה שתמכה בה, הזמינה אותה לארוחות שבת כשהייתה בודדה, ליוותה אותה במות אביה ושימשה עבורה כאחות גדולה. כן הוסיפה, שמהכרותה עם הנאשמת בפן המקצועי היא יכולה לומר שהנאשמת עבדה יפה ונכון, והייתה אהובה על המנהלים והלקוחות.

הרבנית מסרה שהנאשמת היא חסידית, יראת שמיים ולמדנית. כן הוסיפה שמהיכרותה רבת השנים עם הנאשמת היא יכולה לומר שהנאשמת מקרינה חום אימהי, אוהבת ונוכחת בכל פעילות שבקדושה.

5. ב"כ הנאשמת צרף מאות רבות של מסמכים כראיות הגנה לעונש. אלה אוגדו בשלושה אוגדנים שונים ואליהם צורפו בהמשך מסמכים נוספים. מטבע הדברים לא ניתן להתייחס לכלל המסמכים, אף לא לרובם. להלן יוצגו עיקרי הדברים.

כך צורפה אסופה של מסמכים רפואיים לרבות מתחום הפסיכיאטריה ובכללם מסמכים מביטוח לאומי, של מומחים פרטיים אליהם פנתה הנאשמת, מסמכי ביקור רופא, תוצאות בדיקות וצילומים, והכל ממרפאות שונות.

ממסמכי ביטוח לאומי שצורפו עולה כי שיעור אחוזי הנכות שנקבעו לנאשמת השתנה עם השנים ומהמסמך האחרון מיום 18.9.2025 עולה שתביעתה לקצבת שירותים מיוחדים נדחתה שכן לה נכות בשיעור של 64% בלבד החל מיום 1.1.2025 ואילך. מהמסמך עולה שהנאשמת סובלת מתסמונת פיברומיאליגיה, מהפרעת פוסט טראומה, בהגבלות בתנועות עמוד השדרה ועוד.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

מחוות דעת של פרופ' עמיטל מחודש אפריל 2024 עולה כי בחודש ספטמבר 2008 הנאשמת הייתה מעורבת בתאונת דרכים שבעטיה אובחנה, בין היתר, עם קרע בגיד כתף שמאל. כן צוין, שהנאשמת חזרה לעבודה מלאה כעבור שבוע.

עוד עולה כי בזמן שבו שהתה הנאשמת ב"מעצר בית" (לפני מספר שנים) היא החלה לחוש כאבים כרוניים בכל הגוף ואובחנה כסובלת מפיברומיאליגיה. כן סבלה בחודש נובמבר 2022 משבר בעצם הזנב שגרמו לכאבים.

ממסמכים של משרד הבריאות עלה כי החל משנת 2023 קיבלה הנאשמת רישיון להחזקה ולשימוש רפואי של סם מסוג קנביס, רישיון שהתחדש כל שנה, כשעתה תוקף הרישיון הוא עד לחודש ספטמבר 2026.

כן עולה שבמהלך חודש אוקטובר שנה זו עברה הנאשמת צינתור בבית חולים אסותא.

מחוות דעת רפואית של ד"ר סטיר בתחום הפסיכיאטריה מחודש פברואר 2024 עלה שכתוצאה מתאונת הדרכים שעברה הנאשמת בשנת 2008 החלו להופיע אצלה תסמינים של חרדה ודיכאון בגינם נקבעו לה אחוזי נכות. החל מחודש נובמבר 2017, בעקבות סכסוך והשעייתה מעבודתה, חלה החמרה במצבה הנפשי והמומחה מטעמה העריך את נכותה בשיעור של 45%. מממצאי סיכום התייעצות עם מומחה מיום 19.11.2025 עלה כי הנאשמת ממשיכה לסבול מתסמיני PTSD ודיכאון שגורמים לפגיעה תפקודית, ללא סימנים פסיכויטיים.

ממסמכים ותעודות שצרפה הנאשמת עולה כי זו סיימה תואר ראשון בניהול מטעם האוניברסיטה הפתוחה, כי לה תעודה של מנחה בדמיון מודרך וכן שהיא מחזיקה ברישיון לתיווך מקרקעין. כן צירפה הנאשמת מכתבי המלצה רבים אותם אספה משך השנים, עוד מימי השירות צבאי וכלה בעבודתה בבנק. כן צורפו מכתבי תודה, הערכה והצטיינות, תעודות הסמכה, אישורי הענקת דרגות וכיוצ"ב ממסמכים מהבנק.

טיעוני הצדדים

6. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי יש לראות בכלל האישומים והעבירות שעברה הנאשמת ככאלה המגבשים "אירוע" אחד וכנגזר מכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

המאשימה טענה למתחם עונש ההולם שנע בין 14 ל-36 חודשי מאסר ועתרה לעונש של 25 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס בסך של 100,000 ₪.

בנוסף עתרה המאשימה לחילוט לפי סעיף 297(א)(1) לחוק העונשין בסך 50,000 ₪ השווה למתת שקיבלה כשוחד. המאשימה טענה כי סכום זה מורכב מ-42,300 ₪ שניתן היה לסכום אותו מקביעות בית המשפט בהכרעת הדין וכן משווי של ארבעה חודשי השכרת רכב שהיו חלק מהמתת שקיבלה הנאשמת בהתאם להכרעת הדין.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

במסגרת טיעוניה המאשימה התייחסה לערכים המוגנים שנפגעו על-ידי הנאשמת, למידת הפגיעה בערכים אלה שתוארו על-ידיה כמהותית, רב ממדיית ומעמיקה ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. ביחס לאלו התייחסה בין היתר לתכנון שקדם לביצוע העבירות, לשיטתיות ולדפוס הפעולה, למשך זמן ביצוע העבירות – כשנתיים, לכך שהעבירות בוצעו מול מספר לקוחות ובדרכים מגוונות, למערכת היחסים הפסולה שניהלה מול הלקוחות, לניצול התלות של הלקוחות בה, לתפקידה בבנק כמנהלת לקוחות עסקיים, לנזק שנגרם לפעילות הבנק ולפגיעה באמון הציבור בתפקודו התקין של הבנק, ולכך שהיא הבינה את הפסול במעשיה חרף כפירתה.

המאשימה טענה כי הפער שבין מספר העבירות שיוחסו לנאשמת בכתב האישום לבין מספר העבירות שבהן היא הורשעה לא צריך להצדיק הקלה בעונשה. זאת, בעיקר משום שהזיכוי מעבירות השוחד שיוחסו לה בכתב האישום לא לימד על היעדר בסיס ראיתי ביחס לאותן עבירות אלא על כך שדובר באירועים שהיו מצויים על קו הגבול הראיתי, ואשר אינם חצו אליבא דבית המשפט את הרף הנדרש לצורך הרשעה בפלילים.

המאשימה טענה כי מדיניות הענישה בעבירות השוחד היא מחמירה וככלל כוללת היא ריצוי של מאסר מאחורי סורג ובריח. לעניין מגמת החמרה בענישה בעבירה של לקיחת שוחד הפנתה גם לכך שהעבירות בוצעו לאחר תיקון 103 לחוק העונשין במסגרתו הוחמרה הענישה, הן בהקשר של רכיב המאסר והן בהקשר של רכיב הקנס.

המאשימה הפנתה לפסיקה לתמיכה בטיעוניה, לרבות למקרים שבהם הוטלו עונשי מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח גם כאשר תקופות המאסר אפשרו את ריצוי המאסר בעבודות שירות. ביחס לרכיב הקנס טענה המאשימה כי שווי השוחד הכספי וטובות ההנאה שלקחה הנאשמת עומד על סך מוערך של כ-65,000 ₪, ובהתאם למדיניות הענישה הכלכלית המחמירה בעבירות כלכליות ובכללן עבירות שוחד, נכון לקבוע מתחם קנס משמעותי שנע בין 100,000 ₪ ל-250,000 ₪.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינה של הנאשמת, אשר לא בא בהמלצה שיקומית. כן הפנתה לשיקולי ההרתעה, הן של הרבים והן של הנאשמת, הנדרשים בעבירות דנן. נטען, כי את שיקולים אלה יש להעדיף על פני נסיבותיה האישיות של הנאשמת. המאשימה טענה כי יש לתת משקל גם להתנהלות הנאשמת במהלך החקירה והמשפט, התנהלות שהייתה אגרסיבית ואשר לא פעם כללה העלאת טענות נעדרות בסיס כלפי גורמים שונים ובכללם המשטרה והפרקליטות.

המאשימה טענה כי להתנהלות הנאשמת ולנסיבות חיצוניות שאינן קשורות להתנהלות המאשימה הייתה תרומה משמעותית לחלוף הזמן ולכן אין בו כדי להצדיק הקלה בעונשה של הנאשמת. עוד הוסיפה המאשימה, כי יש לתת משקל מוגבל לכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי באשר רוב רובם של הנאשמים שהורשעו בעבירה שבה הורשעה הנאשמת הם אנשים נורמטיביים נעדרי עבר פלילי.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

עוד הוסיפה המאשימה כי אין ללמוד מעונשם של נותני השוחד על העונש שיש להטיל על הנאשמת. זאת, בהינתן העונש המקסימלי השונה הקבוע לצידן של עבירות לקיחת השוחד ומתן השוחד, ובהינתן תפקידה של הנאשמת כיוזמת מעשי השוחד והשחיתות, להבדיל מנותני השוחד שהודו בעבירות שיוחסו להם ואשר לא ביקשו ליהנות ממתן השוחד.

7. **ב"כ הנאשמת** טען אף הוא שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות שעברה הנאשמת, ולטעמו מתחם זה נע בין חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר. ב"כ הנאשמת עתר לעונש של חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי וביקש להימנע מעיצומים כספיים בשל מצבה הכלכלי והבריאותי של הנאשמת. לחלופין עתר לקנס נמוך, בין היתר לנוכח כך שהנאשמת לא עבדה בשנים האחרונות.

ב"כ הנאשמת טען כי מתחם העונש לו טענה המאשימה, והפסיקה אליה הפנתה לתמיכה במתחם שהציעה, אינם תואמים את נסיבות ביצוע העבירות בענייננו. עוד נטען, כי מעשיה של הנאשמת נמצאים בשולי העשייה הפלילית וכי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא אפסית. זאת, בשל מעמדה ותפקידה של הנאשמת (שלא הייתה בעמדת מפתח או בתפקיד בכיר, גם לא בבנק), בשל אופי המעשים שביצעה (פעולות בנקאיות סטנדרטיות שקיבלו את אישור הדרגים הבכירים של הבנק), בשל העדר תחכום או תכנון מיוחד, בשל הנוק המינימאלי שנגרם ובשל הנוק המינימאלי שעלול היה להיגרם כתוצאה ממעשיה. על רקע האמור נטען, כי העונש ההולם הוא עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות ולא של מאסר מאחורי סורג ובריח כפי שעתרה המאשימה.

ב"כ הנאשמת טען שיש להקל בעונשה של הנאשמת גם משום שהיא זוכתה ממרבית העבירות שיוחסו לה. בעניין זה טען שהסיכון שבו הועמדה הנאשמת בתחילת ההליך היה משמעותי הרבה יותר מזה שטמון בעבירות שהוכחו בסופו של ההליך. כן טען, כי הזיכוי ממרבית העבירות מלמד שהנאשמת לא ניהלה הגנת סרק.

ב"כ הנאשמת התייחס למצבה הכלכלי הרעוע של הנאשמת מאז זו פוטרה מעבודתה, הפנה לנסיבות חייה האישיות והמשפחתיות המורכבות, וטען שחרף היותה "מוכת גורל" היא הצליחה לגדל ולתמוך בילדיה. כן הפנה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ולכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי. עוד הפנה לדברי עדי האופי ולמסמכים שצירפה הנאשמת שהעידו על תרומתה לקהילה, על תפקודה התקין, על הרצינות, ההצטיינות, האחריות והמסירות שגילתה בלימודיה, בשירותה הצבאי ובמקומות העבודה בהן עבדה. בנוסף הפנה למסמכים הרפואיים שצירפה הנאשמת המעידים על מצבה המורכב, בשל תחלואי גוף ונפש.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

ב"כ הנאשמת צירף פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית. זאת, תוך שערך הבחנה בין הפסיקה שהגישה המאשימה לנסיבות ענייננו.

8. לשאלת בית המשפט, ב"כ הנאשמת מסר שהנאשמת לא מעוניינת לומר דבר לעניין העונש.

דין והכרעה

9. סבורני, כעמדת הצדדים, שיש לראות בכלל האישומים והעבירות שעברה הנאשמת כאירוע פלילי אחד וכנגזר מכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 12 חודשי מאסר ל-24 חודשי מאסר. בקביעת המתחם התחשבת בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובענישה הנוהגת, כפי שאפרט להלן.

10. הנאשמת פגעה בערכים המוגנים של שמירה על טוהר המידות; בתדמית ובאמון של הציבור בתקינות פעילות השירות הציבורי, בעובדי הציבור בכלל ובעובדי המערכת הבנקאית בפרט; במנהל התקין, ובשוויון.

באשר לחומרת עבירת השוחד והפגיעה שלה באמון ובאיכות השירות הציבורי ראו ע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015), פסקה 2 לחוות דעת השופט (כתוארו אז) נ' הנדל:

" [...] עובדי הציבור נדרשים לפעול בהגינות וביושר לטובת האינטרס הכללי של תושבי המדינה. במצב הרצוי, הציבור הרחב מאמין כי כך אכן נוהגים אלו המכונים עובדי ציבור. אמון זה הוא תנאי הכרחי לקיומם של חיי חברה תקינים, ולהתנהלות הסדירה של המשטר הדמוקרטי. שוחד, לעומת זאת, עלול להביא לכך שעובד הציבור יפעל לקדם אינטרסים פרטיים. התפשטותה של תרבות השוחד מדרדרת, ואף בצעדי ענק, את איכות השירות הציבורי ואת האמון שהציבור הרחב רוחש לעובדי הציבור. מכאן הצורך לקבוע איסור פלילי ברור על עבירות השוחד, בגלגוליהן השונים. יש להבטיח כי עובד הציבור יגשים את תפקידו כנדרש, ויפעל על פי הכללים ואמות המידה הראויות."

כן ראו מאמרו של מ' קרמניצר "על הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 13), תש"מ-1980" משפטים יג 159, (תשמ"ג-תשמ"ד):

"הערך החברתי המוגן באמצעות העבירות שעניינן שוחד לעובד ציבור הוא עצם פעולתו התקינה של המינהל הציבורי [...] חשיבות פעולתו של המינהל הציבורי היא גדולה, שכן בלעדיה לא ייתכנו חיים חברתיים מסודרים, ולפיכך מגינים באמצעות עבירות השוחד לא רק על תקינות פעולתו של המינהל הציבורי אלא

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

גם על יוקרתו של המינהל הציבורי בעיני הציבור ועל האמון שהציבור רוחש לו כתנאים הכרחיים לפעולתו".

גם במקורות האיטור על עבירת שוחד מופיע בלשון חדה וחד-משמעית: **"וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח, כִּי הַשֹּׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים וַיְסַלֵּף דְּבָרֵי צְדִיקִים"** (שמות כ"ג, ח; דברים ט"ז, י"ט), והיווה חלק מרכזי בתוכחת הנביאים אשר ראו בה כסימפטום של ריקבון לאומי ומדד לבריאות החברה כולה: **"שְׁרִיף סוֹרְרִים וְחִבְרֵי גִבְבִּים, פְּלוּ אֶהָב שֹׁחַד וְרָדַף שְׁלֵמָנִים..."** (ישעיהו א', כ"ג).

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא לא מבוטלת כלל ועיקר נוכח הפגיעה החמורה באמון הציבור במנהל התקין ובעובדי המערכת הבנקאית כתוצאה ממעשיה של הנאשמת. הנאשמת, ששימשה כמנהלת לקוחות עסקיים בבנק, ניהלה מערכת יחסים פסולה עם לקוחות הבנק תוך שהיא מנצלת את תפקידה ואת כוחה והתלות של הלקוחות בה, דרשה וקיבלה בדרכים מגוונות משלושה לקוחות שונים של הבנק כסף או טובות הנאה עבור פעולות בנקאיות שביצעה בחשבונותיהם, וזאת במשך תקופה ארוכה של מעל לשנה. מידת הפגיעה נגזרת גם מכך שאין מדובר בכשל נקודתי או במעידה חד פעמית של הנאשמת אלא בהתנהלות שיטתית פסולה ומושחתת מול לקוחות שונים. לצד זאת, בבחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים נתתי משקל למעמדה ולתפקידה של הנאשמת, היינו לכך שהיא לא הייתה בכירה בשירות הציבורי או במערכת הבנקאית, וגם לכך שהמתת שקיבלה לא התאפיינה בסכומים גבוהים במיוחד.

12. לעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי משקל לתכנון שקדם לביצוע העבירות; לריבוי עבירות השוחד שעברה (9 עבירות); לנזק שנגרם לתדמית הבנק ולעובדיו; לנזק שנגרם לבנק (פגיעה בניהול הסיכון הפיננסי על-ידי הבנק כתוצאה מ"השירותים" וההטבות שהעניקה לנותני השוחד); לנזק שעלול היה להיגרם לבנק (פגיעה קניינית בבנק בשל מתן אשראים או אז"מים כשלא היה לכך מקום בין במישרין ובין תוך שידול גורמים מאשרים, נטישת לקוחות בשל היחשפות לשיטת העבודה של הנאשמת); לפגיעה בתדמית השירות הציבורי, במנהל התקין ובשוויון; לפגיעה במערכת היחסים בין עובדי הבנק; למערכות היחסים הפסולות שניהלה הנאשמת עם הלקוחות שבאו לביטוי גם באופי טובות ההנאה שדרשה וקיבלה וגם בטיב ואופי מערכות היחסים הלא מקובלות עם לקוחות בנק (ביקורים הדדים בבתים); לניצול תלות הלקוחות בה, אשר לא פעם הרגישו מחויבים, שמא נאמר מאולצים, לשתף פעולה עם גחמותיה ודרישותיה של הנאשמת; להפרת האמון שנתנו בה מנהלי הבנק (אשר כחלק משיטת העבודה בבנק הסתמכו על דיווחיה והמלצותיה לצורך מתן אישורים לפתיחת חשבונות, מתן אשראים וכיוצ"ב); לתעוזה ולשיטתיות בביצוע המעשים; לכך שלא מדובר במעידה חד פעמית כי אם בהתנהלות מושחתת ממושכת; לכך שאת השוחד לקחה ממספר לקוחות; לדרכי

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

השוחד המוגזנות (כספים, מוצרים ושירותים); למניע שעמד בבסיס התנהלות הנאשמת (בצע כסף) ולחלקה המרכזי בביצוע העבירות.

ב"כ הנאשמת טען כזכור שמעשיה של הנאשמת נמצאים בשולי העשייה הפלילית וכי לנוכח תפקידה, מעמדה, פעולותיה ואופי המתת שהיא קיבלה מידת הפגיעה בערכים המוגזנים היא אפסית. סבורני שיש לדחות טענה זו של ב"כ הנאשמת כמו גם את הגישה העומדת מאחוריה.

הערכים המוגזנים העומדים בבסיס עבירת השוחד, ובפרט הערכים של הגנה על אמון הציבור בתקינות פעילות השירות הציבורי, בעובדי הציבור בכלל ובעובדי המערכת הבנקאית בפרט וההגנה על המנהל התקין עלולים להיפגע קשות לא רק כשלוקחי השוחד הם מלכים, רוזנים ונשיאים אלא גם כאשר לוקחי השוחד הם עובדי ציבור "פשוטים", בדרגות נמוכות אשר באות במגע ישיר עם הציבור הרחב בעשייה היומיומית.

קח לך מדינה שבה בבוקרו של יום שוטר תנועה מוותר לפלוני על דו"ח מהירות בתמורה לבקשיש של מאות שקלים; ובצהרי היום אחראי רישום הגנים בעירו של אלמוני נאות לרשום את בתו של אלמוני לגן הילדים שבו חפץ אלמוני לאחר שזה "פינק" אותו בכרטיס להופעה; ובערבו של יום הבנקאי של פלמוני מגדיל לו את מסגרת האשראי לאחר שצ'ופר" בשובר לארוחת בוקר זוגית, ואומר לך שמדובר במדינת עולם שלישי, שהשחיתות זורמת בעורקיה. זאת, גם אם לוקחי השוחד הם "אך" שוטר תנועה, אחראי רישום גנים ובנקאי, וזאת אף אם המתת היא של מאות שקלים, כרטיס להופעה או שובר לארוחת בוקר זוגית בלבד.

אף את השחיתות הנמוכה הזו, המכונה "petty corruption", המתאפיינת בשחיתות יומיומית במגע ישיר של האזרח עם אנשי הציבור בדרגים הנמוכים יש למגר. יש שיגידו, שדווקא שחיתות זו, אליה נחשף האזרח בחיי היום יום, במישרין, היא זו שפוגעת באמון הציבור בתקינות השירות הציבורי ובתדמית בעובדיו, כמו גם בשוויון, באופן מוגבר יותר מהשחיתות הגדולה של מנהיגי הציבור "grand corruption", ומכאן שגם בה יש להילחם מלחמת חורמה.

הגם שכך, מצאתי לתת משקל מסוים למעמדה ולתפקידה של הנאשמת (לא בכירה ולא עובדת ציבור "קלאסית", אף שלא הייתה פקידה זוטרה כי אם מנהלת לקוחות עסקיים); לכך שחלק לא מבוטל מפעולותיה קיבלו את אישור הממונים עליה (אף שאלה כמובן לא היו מודעים למחשבה הפלילית שעמדה בבסיס פעולותיה במסגרת יחסיה עם נותני השוחד); לכך שאין מדובר במתת שהצטברה לסכומי כסף משמעותיים או בטובות הנאה משמעותיות שקיבלה בחלק מהמקרים; לכך שלא הוכח שנגרם נזק משמעותי לבנק כתוצאה מהעבירות שעברה ומהתנהלותה החריגה; ולכך שבאחת מעבירות השוחד שבה היא הורשעה היא אך ביקשה המתת אך לא קיבלה את מבוקשה (מימון טיפולי שיניים).

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

13. מנעד הענישה בעבירה של לקיחת שוחד הוא רחב והוא תלוי בעיקרו בנסיבות ביצוע העבירה. הגם שכך, מגמת הענישה היא מחמירה ובפסיקה נקבע שככלל יש להשית עונש של מאסר בפועל ממש, מאחורי סורג ובריח, כלפי מי שעובר עבירה של לקיחת שוחד.

כך למשל בע"פ 6629/23 מדינת ישראל נ' סולומון (19.8.2025), פסקה 27 נקבע כי:

"נקודת המוצא לענייננו, העוברת כחוט השני בפסיקה, היא כי מי שהורשע בעבירה של שוחד ראוי לו שיישא במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, ולתקופה ממשית (ע"פ 3244/22 מדינת ישראל נ' ערן, פסקה 14 [נבו] 20.9.2022); ע"פ 1188/20 מדינת ישראל נ' נניקשוילי, פסקה 22 [נבו] 6.1.2022); ע"פ 10627/06 יהושע נ' מדינת ישראל, פסקה 5 [נבו] 8.5.2007) [...]"

בשל המגוון והשונויות בנסיבות בביצוע עבירת השוחד יש קושי למצוא פסיקה בנסיבות זהות לאלו שבענייננו, והפסיקה שתוצג להלן תתייחס למקרים קרובים בהם הנאשמים, שלא היו אנשי ציבור בכירים ביותר, הורשעו במספר עבירות שוחד ברמות חומרה שונות. מודע אני לשוני בין נסיבות ביצוע העבירות בפסיקה שתוצג לנסיבות ענייננו (בתפקיד, בהיקף השלמונים ולעיתים במספר ובסוג העבירות), ולכך יינתן המשקל המתאים.

בע"פ 3549/17 וינשטיין נ' מדינת ישראל (27.11.2017) התקבל ערעור הנאשם שהורשע במספר עבירות של לקיחת שוחד ועונשו הועמד על 26 חודשי מאסר תחת 36 חודשי מאסר שהוטלו עליו בבית המשפט המחוזי.

במקרה זה הנאשם ששימש כמזכיר עירייה קיבל משך מספר שנים כספים מחברה שסיפקה שירותי כח אדם לעירייה. סך המתת עמד על 78,300 ₪.

במקרה זה דובר בהיקף של מתת שהוא במצטבר גבוה מזה שקיבלה הנאשמת בענייננו, במספר רב יותר של מקרים שבהם הועבר המתת ובתקופה ממושכת יותר של ביצוע העבירה. אף מעמדו של הנאשם היה בכיר במקצת מזו של הנאשמת. מאידך, דובר בנאשם שהודה ולקח אחריות על מעשיו, ואשר בעניינו התקבל תסקיר חיובי של שירות המבחן שאף בא בהמלצה טיפולית.

בע"פ 2216/21 עשור נ' מדינת ישראל (19.12.2021) דן בית המשפט העליון בארבעה ערעורים של ארבע נאשמות שהורשעו בעבירות של קבלת שוחד והפרת אמונים במסגרת תפקידן בשירות המזון הארצי במשרד הבריאות, ואשר ערערו על חומרת העונש שהוטל עליהן. בית המשפט העליון מצא לדחות את הערעורים של שלוש מערערות שהוטלו עליהן עונשי מאסר שונים (12, 15 ו-21 חודשי מאסר), חרף נסיבות אישיות ורפואיות (פיזיות ונפשיות) חריגות, ולקבל את ערעורה של המערערת הרביעית בעיקר בשל נסיבות אישיות-משפחתיות יוצאות דופן. מעורב נוסף שהורשע בתיווך לשוחד ובשלוש עבירות של הפרת אמונים נדון בגזר דין נפרד ל-18 חודשים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

במקרה זה הנאשמת שקיבלה העונש החמור יותר קיבלה מתת בהיקף משמעותי יותר מזה שקיבלה הנאשמת בענייננו ותקופת קבלת המתת הייתה ארוכה יותר. מאידך, במקרה זה כלל הנאשמות הודו במיחוס להן ובעניינן הוגשו תסקירים חיוביים של שירות המבחן להם נתן בית המשפט משקל.

בע"פ 8758/15 **כרמל נ' מדינת ישראל** (23.3.2016), אותו גם צרפה המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בחמישה מקרי שוחד והותיר על כנו עונש של 18 חודשי מאסר. במקרה זה שימש הנאשם כקצין מתנדבים במשמר הגבול שניהל יחסי שוחד בתמורה להבטחה כי יסגור תיקים פליליים המתנהלים או בתמורה להבטחה כי ינפיק אישורי כניסה לישראל לפועלים או לתושבים של הרשות הפלשתינאית.

במקרה זה דובר מחד במי שלו היה תפקיד רגיש יותר מזה שבו אחזה הנאשמת, והסיכון שנלווה למעשיו היה משמעותי יותר מהסיכון שנלווה למעשיה של הנאשמת. מאידך, נאשם זה עבר פחות עבירות מהנאשמת, המתת שקיבל היה בהיקף נמוך מזו שקיבלה הנאשמת וזה לקח אחריות על מעשיו, הודה במיחוס לו ובענייננו התקבל תסקיר חיובי של שירות המבחן.

בע"פ 5806/13 **מדינת ישראל נ' בן גיאת** (17.6.2014), אותו גם צרפה המאשימה, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהושת על נאשם שהורשע בשש עבירות של קבלת שוחד ובשתי עבירות של מרמה והפרת אמונים והעמיד את עונשו על 20 חודשי מאסר חלף 12 חודשי מאסר, מבלי למצות הדין כדרכה של ערכאת הערעור.

במקרה זה שימש הנאשם כמנהל מחלקת גינון וגיזום בעיריית תל אביב וניהל יחסי שוחד בתמורה להעדפת קבלנים בהקצאת העבודה, פיקוח רופף על העבודה והימנעות מהטלת קנסות. במקרה זה הנאשם הורשע בפחות עבירות שוחד אך הורשע גם בשתי עבירות של מרמה והפרת אמונים, והמתת היה דומה (של סכומי כסף לא גבוהים בכל פעם וטובות הנאה דוגמת תלושי קנייה לסופר) אך בהיקף קצת יותר גבוה.

בע"פ 10369/04 **אנידג'ר נ' מדינת ישראל** (03.02.2005) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של קבלת שוחד, הפרת אמונים, קשירת קשר לביצוע פשע וסיוע להברחת טובין והותיר על כנו עונש של 14 חודשי מאסר.

במקרה זה דובר בעובד מכס שקיבל שוחד בהיקף של 62,000 ₪ בעשר הזדמנויות בתמורה לסיוע שנתן לאחרים להברחת סגירות.

במקרה זה היבטי חומרה ביחס למקרה שלנו לנוכח שיתוף הפעולה של הנאשם עם אחרים לצורך ביצוע העבירות, מגוון העבירות שעבר והנזק שהסב לקופה הציבורית. מאידך, דובר בנאשם שהודה, לקח אחריות על מעשיו ובענייננו אף הוגש תסקיר חיובי של שירות המבחן.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

בע"פ 3927/16 מדינת ישראל נ' בר זיו (23.2.2017), אותו גם צרפה המאשימה, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בשלוש עבירות של קבלת שוחד, הפרת אמונים וקשירת קשר לפשע והעמיד את עונשו על 12 חודשי מאסר חלף 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. בית המשפט העליון הבהיר כי לא מיצה את הדין עם הנאשם כדרכה של ערכאת הערעור.

במקרה זה שימש הנאשם כסוהר שניהל יחסי שוחד במסגרתם קיבל סכום כולל של אלפי שקלים בתמורה להחזרת חפצים אסורים לאסירים.

גם במקרה זה ישנם היבטי חומרה שלא קיימים בעניינינו דוגמת מגוון העבירות שעבר הנאשם, התפקיד שבו אחז והסיכון שיצר במעשיו. מאידך, זה הורשע בשלוש עבירות שוחד "בלבד", היקף המתת היה נמוך מזה שבעניינה של הנאשמת, וזה לקח אחריות על מעשיו, הודה בבית המשפט ובענייניו התקבל תסקיר חיובי.

בע"פ 3071/13 מלכה נ' מדינת ישראל (19.6.2013), אותו גם צרפה המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע ב-5 עבירות של קבלת שוחד והפרת אמונים ובעבירה של מרמה במס הכנסה והותיר על כנו עונש של 15 חודשי מאסר.

במקרה זה דובר במי ששימש כמנהל מחלקת רכב וחניונים בעיריית חדרה שלקח שוחד (בארבעה מהמקרים מסוכן משטרת) תמורת שימוש בחוף הים שבאחריות עיריית חדרה לפעילויות שונות. במקרה זה, מחד הנאשם הורשע בעבירות נוספות פרט לעבירת השוחד, ומאידך הוא הורשע בפחות עבירות שוחד, היקף המתת היה נמוך משמעותית מזה שקיבלה הנאשמת בענייניו והנאשם שם הודה במיחוס לו ולקח אחריות על מעשיו.

ברע"פ 4184/15 בקלה נ' מדינת ישראל (18.6.2015), אותו צרף גם ב"כ הנאשמת, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשמת שהורשעה בעבירות שוחד, קבלת דבר במרמה ומרמה והפרת אמונים והותיר על כנו עונש של 11 חודשי מאסר שהטיל בית המשפט המחוזי חלף עונש של 5 חודשי מאסר שהוטל בבית משפט השלום לאחר שקיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש.

במקרה זה הנאשמת, ששימשה כעובדת עירייה והייתה מופקדת על גביית תשלומי ארנונה, הפחיתה והעלימה חובות ארנונה לחייבים במקרים מסוימים, תמורת סכומי כסף שקיבלה.

במקרה זה דובר מחד בנאשמת שהורשעה במגוון עבירות, אשר הסבה נזק לא מבוטל לקופה הציבורית והיקף המתת בעניינה היה גבוה יותר, ומאידך דובר בנאשמת אשר הודתה במיחוס לה במסגרת הסדר טיעון שכלל מגבלת טיעון של המדינה ל-12 חודשים (הסדר שבית המשפט המחוזי ציין לגביו שהוא מעלה סימני שאלה בהיותו מקל מאוד עם הנאשמת), זו עברה פחות עבירות שוחד מהנאשמת שבענייניו, ובעניינה של אותה נאשמת התקבל תסקיר חיובי אשר המליץ להימנע מכליאתה.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 63172-11-20 **מדינת ישראל נ' ערן** (31.3.2022), אליו הפנה ב"כ הנאשמת, גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בשלוש עבירות שוחד, שתי עבירות של ניסיון עסקה בסם מסוכן וניסיון להעברת חפצים אסורים מסוכנים לאסיר 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. כבר עתה יצוין, כי בית המשפט נתן משקל לכך שהנאשם עבר את העבירות על רקע איומים של פגיעה בו ובמשפחתו.

במקרה זה הנאשם, שעבד כסוהר, העביר לאסיר חפצים אסורים (סמים וחומרים אסורים) בשתי הזדמנויות בתמורה לסך כולל של 10,000 ₪.

דא עקא, שעל גזר דין זה הגישה המדינה ערעור – ע"פ 3244/22 **מדינת ישראל נ' ערן** (20.09.2022) – וזה התקבל והוטל על הנאשם עונש של 20 חודשי מאסר תוך שביית המשפט העליון הדגיש כי אלמלא נסיבותיו האישיות של המערער, ואלמלא נהג בהתאם להלכה לפיה ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, עונשו היה חמור יותר.

במקרה זה חומרה יתרה קיימת בתפקידו של הנאשם, במגוון העבירות שעבר ובחומרים שהעביר לאסיר. מאידך, דובר נאשם שבמידה מסוימת אויים על-ידי האסיר שאליו העביר החומרים (להבדיל מענייננו שבו נותני השוחד כמעט ונשלטו על-ידי הנאשמת), אשר הורשע בשלוש עבירות שוחד "בלבד", אשר היקף המתת שקיבל היה קטן משמעותית מזה שקיבלה הנאשמת, אשר הודה במיוחס לו ולקח אחריות ואשר בעניינו הוגש תסקיר חיובי שכלל המלצה טיפולית.

בת"פ (מחוזי-תל אביב-יפו) 56687-02-19 **מדינת ישראל נ' צמח ואח'** (23.5.2022), אותו גם צרף ב"כ הנאשמת, גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע ב-5 עבירות שוחד עונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

במקרה זה הנאשם, ששימש עוזר למנהל מחלקת שירותי ניקיון ותברואה בעירייה, פעל למינויים של עובדים בתפקידים שונים בתמורה לקבלת סכומים שונים.

במקרה זה היקף המתת היה קצת יותר משמעותי (84,500 ₪) ומספר האנשים שנדרשו לתת השוחד היה גדול יותר. מאידך, הנאשם הורשע ב-5 עבירות שוחד, הודה במיוחס לו ולקח אחריות ובעניינו הוגש תסקיר שכלל המלצה טיפולית.

14. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, ובגדרי המתחם נתתי משקל לנסיבותיה האישיות והמשפחתיות המורכבות של הנאשמת, לתרומתה לקהילה ולתפקודה הנורמטיבי עד לביצוע העבירות כפי שעלה מהעדויות והראיות לעונש, למצבה הרפואי המורכב במישור הפיזי והנפשי, למצבה הכלכלי גם בהינתן פיטוריה מהעבודה בבנק ולפגיעה של עונש מאסר בה ובמשפחתה.

נתתי משקל **מסוים** גם לחלוף הזמן מאז שנעברו העבירות, אף שבעבירות כגון דא אין זה יוצא דופן שחולף זמן ניכר בין מועד ביצוע העבירות, לגילויין ולמיצוי הדין עם מבצעיין בשל מורכבותם והיקפם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

של ההליכים, מה עוד שלנאשמת בענייננו היה חלק לא מבוטל בהימשכות ההליך בבית המשפט כפי שפורט בהכרעת הדין.

הנאשמת אמנם לא זכאית להקלות להן זכאי נאשם שהודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו וחסך במשאבי ציבור, אך אין לזקוף לחובתה את ניהול ההליך. זאת, לא רק בשל זכותו של כל נאשם לעמוד על כך שהמאשימה תוכיח את אשמתו מבלי שהדבר יעמוד לו לרועץ, אלא בעיקר לנוכח כך שהנאשמת זוכתה מעבירות רבות נוספות שיוחסו לה, אף אם מחמת הספק, מה שמלמד שהיא לא ניהלה הגנת סרק. זיכוי זה מעבירות רבות מצדיק התחשבות **מסוימת** בענישה בהינתן הסיכון שבו העמידה המאשימה את הנאשמת מלכתחילה, ובהינתן ה"סבל" העודף שהיה מנת חלקה של הנאשמת כשנאלצה לנהל משפט גם בייחס לעבירות שלא הוכחו בסופו של הליך. נתתי משקל גם לכך שהנאשמת נעדרת עבר פלילי, אף שגם לנתון זה משקל מוגבל שכן בענישתם של עובדי ציבור שכשלו בעבירות שחיתות ההנחה היא שבעובדי ציבור הם ממילא נעדרים עבר פלילי (ראו למשל **עניין אנידג'ר**).

לצד כל זאת, נתתי משקל לאמור בתסקיר לעונש שהוגש בעניינה של הנאשמת ולהתרשמות שירות המבחן מדפוסים מרמתיים באישיותה. כן נתתי דעתי לכך ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, על השלכות עניין זה למשקל שיש לתת לשיקול השיקום.

מצאתי לתת משקל בענישתה של הנאשמת גם לשיקול הרתעת הרבים. עבירת השוחד היא נחלתם של אנשים נורמטיביים שעל דרך כלל לא עוסקים בפלילים. בנוסף, קיים קושי גדול בחשיפתם של מעשי שחיתות ציבורית ובכללם של לקיחת שוחד על-ידי עובדי ציבור שעל-פי רוב נעשית במחשכים. מטעמים אלה יש לתת ביטוי של ממש בענישה לשיקול הרתעת הרבים, וזאת באמצעות הטלת עונש של מאסר מאחורי סורג ובריח בפועל ממש, שלא בעבודות שירות. גישה זו עולה גם בפסיקה של בית המשפט העליון (ע"פ 267/13 **מדינת ישראל נ' לוי** (23.06.2013), פסקה 13; ע"פ 677/14 **דנקר נ' מדינת ישראל** (17.07.2014), פסקה לח).

ועל שיקול זה של הרתעת הרבים ראו גם ע"פ 6564/04 **סטויה נ' מדינת ישראל** (18.10.2014).

"השיקול המרכזי בענישתן של עבירות מסוג זה הוא הרתעתם של עובדי ציבור אחרים מפני ביצוע עבירות דומות, ושיקול זה אכן מחייב, כפי שכבר צוין, להעניש על ביצוען של עבירות מסוג זה בעונש מאסר שיש עמו כליאה בפועל".

אף ששיקול זה של הרתעת הרבים מצדיק את העמדת עונשה של הנאשמת מעל לרף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי, מצאתי לנוכח מכלול השיקולים, ובכלל אלה מצבה הרפואי וזיכוייה מעבירות רבות נוספות שיוחסו לה, להסתפק בעונש שנמצא ברף התחתון שנקבע.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 59842-12-20 מדינת ישראל נ' ביטון

עם זאת, מוצא אני להדגיש כי משיקולי הלימה והרתעה יש לעמוד על כך שהמאסר ירוצה מאחורי סורג ובריח, וזאת אף אם את תקופת המאסר שתוטל על הנאשמת בניכוי תקופת מעצרה ניתן לרצות בעבודות שירות, ככל שאלו הם פני הדברים.

15 באשר לעיצומים הכלכליים להם עתרה המאשימה מצאתי שאכן אין מנוס מהשתת רכיב של קנס. הנאשמת עברה רצף של עבירות שוחד במסגרתה קיבלה כספים, טובין ושירותים מבצע כסף בהיקף של קרוב ל-50,000 ₪ (כולל שווי שימוש ברכב פרטי למשך 4 חודשים). הצורך להרתיע מפני שחיתות של עובדי ציבור מחייב תקיפה כלכלית לצד עונשי מאסר. נימוקים אלה מצדיקים השתת קנס משמעותי על הנאשמת. לצד זאת, כמצוות סעיף 40 לחוק העונשין, יש לתת הדעת גם למצבה הכלכלי של הנאשמת בקביעת גובה הקנס, ובעניין זה נתתי דעתי לנסיבותיה האישיות-המשפחתיות ולפיטוריה מהעבודה.

בנסיבות העניין, לא מצאתי להיעתר לעתירת המאשימה להוסיף על הקנס חילוט של מה שניתן כשוחד. ודוק, סעיף 297(א)(1) לחוק העונשין המסמיך בית המשפט לחלט בעבירות שוחד מותר ביד בית המשפט את שיקול הדעת להוסיף חילוט זה על העונש שיטיל, היינו אין מדובר בחילוט חובה, ובנסיבות ענייננו לא מצאתי לעשות כן. ראו והשוו לסעיף 21(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 לפיו ברירת המחדל היא של חילוט בנוסף לכל עונש שהוטל על מי שהורשע בעבירות לפי סעיפים 3 או 4 לחוק זה.

16. לאור כל האמור אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום השחרור מהמאסר, שהנאשמת לא תעבור עבירת רכוש או מרמה מסוג פשע.
- ג. קנס בסך 50,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 שיעורים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 10.02.2026 זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום. ניתן היום, י"א טבת תשפ"ו, 31 דצמבר 2025, במעמד הצדדים.

יובל ליבדרו, שופט

עמוד 15 מתוך 15